

Projekt grupy radnych

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA LUBLIN
z dnia 2014 r.

**w sprawie nadania nazwy rondu położonemu
w granicach administracyjnych miasta Lublin**

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) – **Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:**

§ 1.

Rondu u zbiegu ulic Koncertowej i Alei Kompozytorów Polskich oznaczonemu nr 1 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: **Wojciecha Kilara.**

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Lublin

Sylwester...
Tomasz Pituch

Charyzmatyczny...
Zdzisław

Dariusz Jędrzejko
M. Rybicki

Uzasadnienie

Dzielnica Czechów składa się z kilku osiedli mieszkaniowych nazwanych nazwiskami słynnych polskich kompozytorów i wirtuozów: Szymanowskiego, Paderewskiego, Chopina, Karłowicza, Henryka Wieniawskiego, Moniuszki, Lipińskiego i Nowowiejskiego. Nazwanie ronda położonego w samym centrum osiedli słynnych kompozytorów imieniem Wojciecha Kilara stanowić będzie wielki hołd i uznanie najwspanialszemu kompozytorowi naszych czasów.

W filmie pt. „Wojciech Kilar. Credo” o Matce Jasnogórskiej mówił kompozytor tak: „Ten obraz się tyle wycierpiał. Tyle uszkodzeń, tyle napaści...”. Tymczasem dla niego samego ostatnie tygodnie życia były czasem przeżywania bólu, molowym akordem w koncercie pięknego życia. Ważnym i bogatym rozdziałem jego twórczości była muzyka religijna.

Wojciech Kilar urodził się 17 lipca 1932 r. w jeszcze polskim wówczas Lwowie. Ojciec kompozytora był lekarzem. Po przymusowym wysiedleniu ze Lwowa kilkunastoletni Wojciech uczył się gry na fortepianie w Państwowej Średniej Szkole Muzycznej nr 2 w Rzeszowie. Jako pianista i kompozytor zadebiutował, mając 15 lat, na Konkursie Młodych Talentów, wykonując własne „Dwie miniatury dziecięce” i zdobywając nimi II nagrodę. Następnie losy rodzinne przyprzewodziły go na rok do Krakowa (1947-48), gdzie młodego pianistę szkolili Maria Bilińska-Riegerowa. Ostatni etap kształcenia średniego to w latach 1948-50 Państwowe Liceum Muzyczne w Katowicach, klasa Władysławy Markiewiczówny. Jako że tworzenie utworów stało się główną stroną jego zainteresowań, młody Kilar pobierał też prywatne lekcje kompozycji u Bolesława Woytowicza. Towarzystwo tych dwojga profesorów dotrzymywało mu kroku również na studiach, które w roku 1955 ukończył z wyróżnieniem na katowickiej wyższej uczelni. Katowicom pozostał wierny do końca swych dni, tak jak wierny był ukochanej, poznanej tam jeszcze w liceum, żonie Barbarze.

Po studiach przez 3 lata był asystentem Woytowicza w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie. W ciągu swego długiego i twórczego życia, między rokiem 1958 a 2011 stworzył muzykę do ponad 150 filmów: „Dracula” (reż. F. F. Coppola), „Portret damy” (reż. J. Campion), „Ziemia obiecana”, „Smuga cienia”, „Korczak”, „Pan Tadeusz”, „Zemsta” (reż. A. Wajda), „Przygody Pana Michała”, „Trędowata” (reż. J. Hoffman), „Sól ziemi czarnej”, „Perła w koronie” (reż. K. Kutz), „Sami swoi” (reż. S. Chęciński), „Lalka” (reż. W. Has), „Śmierć i dziewczyna”, „Dziwiąte wrota”, „Pianista” (reż. R. Polański) oraz wszystkie filmy Krzysztofa Zanussiego. I nie tylko zawrotna ilość jest tu znacząca, lecz przede wszystkim wielość tematów, umiejętność zilustrowania muzyką przeróżnych opowieści, od absurdalnego, zabawnego „Rejsu” (reż. M. Piwowski) po przejmującą, dramatyczną historię Władysława Szpilmana („Pianista”).

Ostatnim dokończonym utworem jest „II Koncert na fortepian i orkiestrę” z roku 2011, a do „Obcego ciała” Zanussiego muzyki już napisać nie zdążył.

Wojciech Kilar wielokrotnie przybywał na Jasną Górę, która stała się dla niego miejscem szczególnej modlitwy.

Przegrawszy walkę z poważną chorobą, Wojciech Kilar odszedł rano 29 grudnia 2013 r. w niedzielę Świętej Rodziny w swoim domu.

Dariusz Jędrzejko Sylwester Kucharski
Krzysztof Szlachetka Andrzej Piłsudski

